DZIENNIK URZĘDOWY

Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów

№ 37. | WARSZAWA, DNIA 20 PAŹDZIERNIKA 1926. | ROK VIII.

TREŚĆ: *Ustawy i rozporządzenia.*

Ustawy i rozporządzenia.

94

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1926 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów.*)

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 94), art. 6 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1107), oraz art. 43 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r.

---

*) Ogłoszone w Dzienniku Ustaw R. P. Nr. 95 z 21.IX r. b. poz. 555.

o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonarjuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6 poz. 46) zarządza się co następuje:

§ 1. Państwowa pomoc lekarska przysługuje:

1) funkcjonarjuszom państwowym, wyszczególnionym w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r., z wyjątkiem funkcjonarjuszów państwowych kolei żelaznych, tak mianowanym na stałe, jak i do odwołania (prowizorycznym), jak również przeniesionym w stan nieczynny, względnie w stan rozporządzalności;

2) sędziom i prokuratorom;

3) praktykantom w służbie administracyjnej, oraz aplikantom sądowym;

4) członkom rodzin osób, wymienionych pod 1) do 3).

Przez członków rodziny rozumie się osoby, wyszczególnione w art. 4 ustawy z dnia 9 października 1923 r., na które przysługuje prawo pobierania dodatku ekonomicznego. Wyłączeni są ci członkowie rodziny, którzy podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby, w myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272);

5) emerytowanym funkcjonarjuszom państwowym, którzy przeniesieni zostali w stan spoczynku po dniu 1 października 1923 r. z powodu niezdolności do służby, przekroczonego wieku lub uzyskania prawa do pełnego uposażenia emerytalnego. Wyłączeni są od pomocy lekarskiej emeryci, którzy z tytułu swego zatrudnienia podlegają obowiązkowi ubezpieczenia na wypadek choroby w myśl ustawy z dnia 19 maja 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 44 poz. 272).

§ 2. Państwowa pomoc lekarska obejmuje:

1) poradę lekarską wraz z zapisywaniem recept,

2) pomoc lekarską, do której należą najniezbędniejsze zabiegi chirurgiczne, zabiegi w zakresie chorób gardła, nosa, uszu, oczu, zabiegi ginekologiczne, chirurgiczno-akuszeryjne, zabiegi w zakresie chorób skórnych i wenerycznych, oraz pomoc położnicza,

3) dostarczenie niezbędnych lekarstw,

4) leczenie w szpitalach,

5) odnośnie do osób, wymienionych w § 1 pod 1) — 3) i 5) kąpiele i zabiegi belneoterapeutyczne za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych.

§ 3. Pomocy lekarskiej udzielają lekarze (położne), umówieni w tym celu przez władzę, względnie lekarze urzędowi.

§ 4. Pomoc lekarska udzielana będzie na podstawie „karty porady", wydawanej przez władzę służbową funkcjonarjusza za opłatą manipulacyjną w wysokości 50 groszy. W wypadkach nagłych pomoc może być udzielona bez przedstawienia karty porady, która jednak musi być dostarczona lekarzowi najpóźniej dnia następnego.

Na żądanie lekarza chory winien przedstawić legitymację urzędniczą (służbową), względnie dowód osobisty.

§ 5. Porady lekarskie udzielane bywają w miejscu wyznaczonem, w pewnych zgóry oznaczonych godzinach; jedynie obłożnie chorych odwiedza lekarz w ich mieszkaniu. Pomoc winna być udzielana zasadniczo w dniu wezwania, a w wypadkach ciężkich bezzwłocznie.

W wypadkach nagłych (np. krwotoki, złamania, otrucia i t. p.) o ile przybycie lekarza umówionego, względnie urzędowego , jest niemożliwe,

można wezwać lekarza prywatnego. Koszty w tym przypadku (jedynie za pierwszą wizytę) ponosi Skarb Państwa według taryfy, przyjętej dla miejscowych lekarzy, po sprawdzeniu rachunku przez lekarza urzędowego.

W razie koniecznej potrzeby mogą lekarze umówieni, względnie urzędowi, kierować chorych do lekarza-specjalisty (umówionego); do lekarza specjalisty zamiejscowego (umówionego) może kierować tylko lekarz urzędowy.

§ 6. Z zakresu przyrodolecznictwa (fizykoterapji) przysługują osobom, wyszczególnionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, jedynie naświetlania lampą kwarcową, które mogą być stosowane tylko na podstawie polecenia lekarza urzędowego. Naświetlania lampą kwarcową nie mogą odbywać się w okresie czasu od dn. 15 maja do dn. 15 września każdego roku, z wyjątkiem przypadków gruźlicy chirurgicznej. Ponadto mogą się odbywać przez cały rok naświetlania lampą kwarcową w ambulatorjach organizacji pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych. Prześwietlania promieniami Roentgena mogą być stosowane jedynie w celach djagnostycznych dla dokonania zabiegów chirurgicznych.

Za naświetlania lampą kwarcową i prześwietlania promieniami Roentgena Skarb Państwa opłaca 75 proc. taksy, ustanowionej dla tychże zabiegów w szpitalach państwowych i samorządowych, 25 proc. tej taksy płaci funkcjonarjusz państwowy.

§ 7. Leczenie szpitalne może mieć miejsce jedynie w szpitalu państwowym, samorządowym, względnie w innym zakładzie (sanatorjum), uznanym przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Funkcjonrjuszom państwowym do X grupy uposażenia włącznie, sędziom i prokuratorom, kandydatom na stanowiska sędziowskie, oraz członkom rodzin tych osób przysługuje leczenie w szpitalu według klasy II, wszystkim innym funkcjonarjuszom państwowym oraz członkom ich rodzin — według klasy III.

Praktykanci w służbie administracyjnej mają prawo do leczenia według tej klasy, która w myśl powyższego postanowienia przywiązana jest do grupy, według której pobierają uposażenie. Emerytowani funkcjonarjusze państwowi otrzymują leczenie w szpitalu według tej klasy, która przysługiwała im w chwili przeniesienia w stan spoczynku.

Za leczenie szpitalne Skarb Państwa opłaca tylko 75 proc. taksy, ustanowionej dla szpitali państwowych i samorządowych. Za leczenie w zakładach (sanatorjach), uznanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Skarb Państwa opłaca 75 proc. taksy, ustanowionej dla szpitali państwowych i samorządowych w siedzibie urzędu wojewódzkiego, w którego okręgu leczenie się odbyło. 25 proc. tej taksy pokrywa funkcjonarjusz państwowy. Poza opłatą 75 proc. wyszczególnionej powyżej taksy szpitalnej żadne koszty za specjalne zabiegi lekarskie lub utrzymanie nie mogą być zwracane.

W wyjątkowych wypadkach może Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przyznać zwrot kosztów leczenia, przeprowadzonego w domu lub prywatnym zakładzie leczniczym w wysokości, równej kosztom, ponoszonym przez Skarb Państwa przy umieszczeniu chorego w szpitalu państwowym lub samorządowym.

§ 8. Umieszczenie chorego w szpitalu następuje na zlecenie lekarza umówionego, względnie urzędowego:

1) w wypadku choroby zakaźnej;

2) w razie potrzeby zabiegu lekarskiego, którego wykonanie w domu chorego powoduje wyższe koszty, aniżeli utrzymanie i leczenie w szpitalu;

3) o ile chory nie posiada w domu należytej opieki;

4) w wypadkach, kiedy opieka szpitalna jest niezbędnie potrzebna.

§ 9. Leczenie w szpitalach, wyszczególnionych w ust. 1 § 7, może trwać odnośnie do osób wymienionych w § 1 pod 1) — 3) i 5) najdłużej pół roku, odnośnie do członków rodzin najdłużej trzy miesiące w ciągu roku kalendarzowego.

§ 10. Pomoc położnicza udzielana bywa w mieszkaniu położnicy, względnie w państwowym lub samorządowym szpitalu lub zakładzie położniczym.

W braku miejsca w szpitalu lub zakładzie, albo w razie groźnego stanu położnicy, uniemożliwiającego przewiezienie jej tam bez szkody dla zdrowia, pomoc położnicza może być udzielona w zakładzie prywatnym. Koszty porodu w zakładzie prywatnym będą zwracane w wysokości 75 proc. taksy szpitalnej tej klasy, która danej osobie przysługuje w myśl § 7 niniejszego rozporządzenia. Za podstawę obliczenia przyjmuje się taksę szpitala państwowego lub samorządowego, obowiązującą w siedzibie urzędu wojewódzkiego, w którego okręgu pomoc położnicza została udzielona. Koszty porodu w mieszkaniu położnicy zwraca się w wysokości 75 proc. taksy szpitalnej, wyszczególnionej w poprzednim ustępie, za przeciąg 10 dni.

§ 11. Zezwolenia na korzystanie z kąpieli lub zabiegów balneoterapeutycznych za pół ceny w państwowych zakładach zdrojowych będą udzielane na podstawie zaświadczenia lekarza urzędowego, stwierdzającego konieczność kąpieli, względnie zabiegów oraz ich liczbę.

§ 12. Za lekarstwa, przepisane przez lekarza umówionego lub urzędowego (§ 2 pkt. c) Skarb Państwa opłaca 50 proc., resztę płaci funkcjonarjusz, zaś za specyfiki zagraniczne Skarb Państwa pokrywa jedynie 25 proc. należności, resztę funkcjonarjusz.

Koszty materjałów i środków opatrunkowych, zużytych przez lekarzy w przychodniach i gabinetach lekarskich, ponosi Skarb Państwa.

§ 13. Poza świadczeniami, wymienionemi w poprzednich paragrafach, funkcjonarjusze państwowi korzystać mogą, za zwrotem kosztów, z zakładów i urządzeń, które ewentualnie zostaną zorganizowane przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych na zasadach samowystarczalności, względnie korzystać z taryf ulgowych w zakładach leczniczych specjalnych, subwencjonowanych przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych z któremi zawarte zostaną specjalne umowy.

§ 14. Koszty przejazdu lekarza do obłożnie chorego, oraz koszt przewiezienia obłożnie chorego do lekarza lub szpitala pokrywa Skarb Państwa.

Za przewiezienie chorego pozamiejscowego do lekarza, koszty podwody będą opłacane, względnie zwracane, w wysokości ustalonych taks. O ile podróż odbywa się koleją, będą zwrócone koszty podróży chorego stosownie do klasy, przysługującej mu na mocy jego karty legitymacyjnej.

Koszty podróży lekarza zwracane będą stosownie do umowy.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie mają zastosowania do emerytów.

§ 15. Opłaty, przewidziane w § 4, 6, 7 i 12, oraz ograniczenie czasu leczenia w szpitalu, przewidziane w § 9 niniejszego rozporządzenia, nie

mają zastosowania, gdy pomoc lekarska następuje wskutek nieszczęśliwego wypadku, doznanego w czasie i wskutek pełnienia służby.

§ 16. Jeżeli zostanie stwierdzone, że wezwanie do chorego było nieuzasadnione, dany funkcjonarjusz obowiązany będzie zapłacić honorarjum lekarza w wysokości, przyjętej zasadniczo dla lekarzy miejscowych, jako też inne koszty, z wizytą lekarską związane.

§ 17. Zorganizowanie pomocy lekarskiej według zasad, ustalonych niniejszem rozporządzeniem, przeprowadzi Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, biorąc pod uwagę potrzeby i warunki pracy w poszczególnych działach służby państwowej.

Odnośne zarządzenia organizacyjne wydane będą w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu.

§ 18. Pomoc lekarska, unormowana niniejszem rozporządzeniem, przysługuje osobom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia również w wypadku, gdy pełnią służbę, względnie mieszkają na obszarze Wolnego Miasta Gdańska.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1924 r. o państwowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, ich rodzin oraz emerytów (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 725).

Prezes Rady Ministrów **K. Bartel.**

Minister Spraw Wewnętrznych: **Młodzianowski.**

Minister Sprawiedliwości: **W. Makowski.**

Minister Skarbu: **C. Klarner.**

—o—

Zarządzenia.

95

Zmiany w międzynarodowym regulaminie telegraficznym.

Uchwalony na Międzynarodowej Konferencji Telegraficznej w Paryżu w roku 1925 Regulamin Telegraficzny wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1926 r.

Przekład polski powyższego Regulaminu będzie rozesłany urzędom dopiero w terminie poźniejszym, aby więc umożliwić urzędom stosowanie nowych przepisów od dnia 1 listopada podaje się poniżej te zmiany, które wprowadza Regulamin Paryski do Regulaminu Lizbońskiego.

I. Znaki służbowe, określające kategorję telegramów.

1) Dotychczasowy wykaz znaków służbowych, podawanych na początku nagłówków telegramów dla znaczenia ich kategorji, a więc i kolejności w jakiej mają być wydawane (—S—A—ST—CK—CKD—CRS—D) uzupełnia się następującemi nowemi znakami:

SVH — telegram dotyczący bezpieczeństwa życia ludzkiego w związku z żeglugą morską i powietrzną,

F — telegram państwowy, co do którego nadawca zrzekł się prawa pierwszeństwa w przesyłaniu,
AD — telegram służbowy pilny,
ADG — nota służbowa dotycząca uszkodzenia połączenia telegraficznego,
MDT — przekaz telegraficzny,
OBS — telegram meteorologiczny,
CRF — potwierdzenie odbioru telegramu państwowego, co do którego nadawca zrzekł się prawa pierwszeństwa w przesyłaniu,
Radjo— radiotelegram morski.

2) Nie podaje się na początku nagłówka żadnych specjalnych znaków: a) przy telegramach prywatnych (za wyjątkiem telegramów prywatnych pilnych, oznaczonych przez nadawcę wskazówką —D—), b) przy telegramach niespiesznych (différé) oraz c) przy telegramach prasowych.

3) Znak „presse" podawany dotychczas w nagłówku telegramu, jako znak służbowy, obecnie podawać należy przed adresem, jako płatną wskazówkę służbową (znak konwencjonalny).

4) Telegramy państwowe prócz znaku służbowego —S— lub —F—, podawanego na początku nagłówka, oznacza się jeszcze bezpłatną uwagą służbową „Etat", wpisywaną z urzędu w końcu nagłówka przez urzędnika przyjmującego telegram. By telegram państwowy mógł być oznaczony znakiem F koniecznem jest, by nadawca na oryginale telegramu zaznaczył „Sans priorité".

5) Do kategorji telegramów państwowych zalicza się telegramy Generalnego Sekretarza Ligi Narodów i odpowiedzi na te telegramy.

II. Kolejność zachowywana przy wydawaniu telegramów.

Wydawanie telegramów winno się odbywać z zachowaniem następującej kolejności:

a) Telegramy dotyczące bezpieczeństwa życia ludzkiego w związku z żeglugą morską lub powietrzną (znak SVH).
b) Telegramy państwowe (znak S).
c) Telegramy służbowe pilne (znak AD).
d) Telegramy meteorologiczne (znak OBS).
e) Noty służbowe pilne i noty służbowe dotyczące uszkodzenia połączeń telegraficznych (znak CRD, CRS i ADG).
f) Telegramy prywatne pilne (znak D).
g) Telegramy służbowe i noty służbowe zwykłe (znaki A, ST, CR, CRF).
h) Telegramy państwowe, co do których nadawca zrzekł się prawa pierwszeństwa (znak F) i wszelkie (nieoznaczone znakiem D) telegramy prywatne w tej liczbie telegramy przekazowe (znak MDT), i prasowe oraz radjotelegramy morskie (znak „Radjo"). Zauważa się, że wydawanie telegramów prasowych nie jest nadal ograniczone do pewnych godzin, mogą być one przyjmowane i odtelegrafowywane o każdej porze dnia i nocy.
i) Telegramy nieśpieszne (différés) — bez znaku.

2) Urzędy, które przy wymianie międzynarodowej przyjmą telegram oznaczony jednym ze znaków SVH, S, F, A, AD lub OBS, obowiązane są wydać go dalej z tym samym znakiem.

III. Specjalne zlecenia nadawcy i odpowiednie znaki konwencjonalne.

W dotychczasowym wykazie znaków konwencjonalnych, za pomocą których nadawca wyrażał swe zlecenia, (—D—RPX—RPDX—TC—PC—PCO—PCP—FS— poste —PR exprés —XP—XPX—XPT—XPP— ouvert —MP— jour—nuit—téléphone—TR—PG—GPR TMX—CTA—x jours—) Regulamin Paryski wprowadza następujące zmiany:

11) Nie będzie nadal używany znak —RPDx—, natomiast w znaku —RPx— litera x ma oznaczać nie liczbę słów opłaconej odpowiedzi, a wpłaconą za odpowiedź kwotę we frankach i centimach np. —RP 3,50—, —RP 10,60—.

2) Nie będą nadal używane znaki —XPx— XPT— XPP— czyli że nadawca pozbawiony został możności opłacania zgóry posłańca w kwocie przybliżonej, względnie żądać by mu wysokość tej opłaty zakomunikowana została w drodze telegraficznej lub pocztowej. Pozostałe dwa znaki, dotyczące doręczenia przez posłańca oznaczają —exprés' — należność za posłańca ma uiścić adresat i „exprés paye" lub —XP— należność za posłańca ma uiścić nadawca w kwocie stałej, notyfikowanej przez Zarząd miejsca przeznaczenia względnie podanej w Nomenklaturze obok nazwy urzedu.

3) Nie będzie nadal używany znak „téléphone" gdyż tego rodzaju wskazówka, co do sposobu doręczania stanowić ma uzupełnienie adresu telegramu.

4) Znak —x jours— wskazujący w ciągu ilu dni telegram morski, adresowany na statek, ma być trzymany w pogotowiu do wydania na statek przez stację nadbrzeżną, otrzymuje skrót —Jx—.

5) Wprowadza się następujące nowe znaki konwencjonalne:

—PU— partiellement urgent / częściowo pilny

—Presse— / prasowy

—PAV— poste avion / pocztą lotniczą

—SEM— tèlègramme sémaphorique / telegram semaforyczny

—LCF télégramme différé en langue française / telegram nieśpieszny w języku francuskim

—LCO— télégramme différé en langue du pays d'origine / telegram nieśpieszny w języku kraju nadania

—LCD— télégramme différé en langue du pays de destination / telegram nieśpieszny w języku kraju przeznaczenia.

6) Odnośnie znaków —poste —PR— PAV— zauważa się, że za pomocą tych znaków nadawca żąda by nadany przez niego telegram prze-

słany był telegraficznie tylko do wskazanego przez niego urzędu stamtąd zaś do miejsca przeznaczenia za pośrednictwem poczty zwykłej lub lotniczej. Nazwę urzędu telegraficznego, z którego telegram ma być wysłany pocztą należy podawać po nazwie miejscowości ostatecznego przeznaczenia telegramu np. adres „—Post—Brown 34 High Street Belize Neworleans" oznacza, iż telegram ma być wydany telegraficznie do New Orleans, a stamtąd pocztą do Belize.

7) Odnośnie znaków LCF, LCO i LCD zauważa się, że znaczenie ich jak również warunki, którym winny odpowiadać oznaczone temi znakami telegramy, podane zostały w zagranicznej taryfie telegraficznej z roku 1925 str. 67.

8) Znaki konwencjonalne w nowym Regulaminie otrzymały nazwę „płatne wskazówki służbowe".

9) Nadawca telegramu z płatną wskazówką służbową, wskazówkę tę może napisać bądź w pełnem brzmieniu wskazanem w Regulaminie bądź za pomocą odpowiedniego skrótu. Gdy wskazówka napisana została przez nadawcę w pełnem brzmieniu, urzędnik taryfikujący telegram **obowiązany jest** ją skreślić i zastąpić odpowiednim skrótem, wpisywanym przed adresem między dwoma podwójnemi kreskami. Tak zmienioną i płatną wskazówkę służbową liczy się zawsze za jeden wyraz zarówno przy taryfikacji jak i przy wydaniu.

IV. Należytości dodatkowe.

1) Przy taryfikacji telegramów oznaczonych:

—RPx— pobiera się za odpowiedź kwotę, którą wskaże sam nadawca; kwota ta nie może jednak przewyższać należności za 30 wyrazów nadawanego telegramu zwykłego lub 10 pilnego.

—TC— pobiera się za sprawdzenie **połowę** należytości za telegram zwykły zawierający taką samą ilość wyrazów adresowany do tej samej miejscowości i przesyłany tą samą drogą co i telegram podlegający sprawdzaniu i to niezależnie od tego czy będzie to telegram zwykły czy pilny.

—PC— lub —PCD— pobiera się za telegraficzne potwierdzenie odbioru należytość jak za telegram zwykły lub pilny o 5 wyrazach do tej samej miejscowości.

—PCP— pobiera się za listowne potwierdzenie odbioru 0,40 fr.

—TMx— pobiera się za przygotowanie odpisów dla każdego z adresatów(nie licząc pierwszego, po 0,50 fr., za każdy odpis zawierający nie więcej jak 50 słów; przy większej ilości słów za każde następne 50 słów lub ich część również po 0,50 fr.

Za przygotowanie odpisów z telegramów pilnych pobiera się podwójnie, a więc po 1 fr.

Za przygotowanie odpisów z telegramów prasowych nieśpiesznych pobiera się jak za odpisy z telegramów zwykłych a więc po 0,50 fr.

—XP— pobiera się za posłańca kwotę wskazaną w notyfikacji Zarządu kraju przeznaczenia; gdy takiej notyfikacji niema znak —XP— jest niedopuszczalny i nadawca musi go zastąpić znakiem, —expres— przerzucając w ten sposób koszta posłańca na odbiorcę.

—Poste— pobiera się za dosłanie pocztą 0,40 fr. tylko wówczas, gdy urząd telegraficzny oddawczy ma przesłać telegram do innego kraju.

—PR— pobiera się za dosłanie w granicach kraju urzędu telegraficznego oddawczego 0,40 fr. poza granice tego kraju 0,80 fr.
—PAV— pobiera się za dosłanie pocztą lotniczą według stawek poczty lotniczej o ile takowe wiadome.
—GPR— pobiera się za wydanie jako list polecony 0,40 fr.
—SEM— pobiera się za wymianę semaforyczną po 0,20 fr. od wyrazu.

2) Za odpowiedź telegraficzną na płatną notę służbową, żądającą powtórzenia całego telegramu lub niektórych wyrazów, według ilości wyrazów podlegających powtórzeniu najmniej jednak o ile chodzi o wymianę z Państwami należącemi do systemu europejskiego 1,50 fr.; w innych wypadkach według uznania nadawcy noty.

Tekst odpowiedzi za płatną notę służbową rozpoczyna się znakiem RST z dodaniem numeru noty — zapytania i nazwiska odbiorcy np. ST Londres Calcutta 40— RST 86 Brown i t. d..

3) Za odpowiedź pocztową na płatną notę służbową — 0,40 fr.; w tym wypadku znak —RPx— w zapytaniu zastępuje się wskazówką —lettre—.

4) Za okazanie nadawcy lub odbiorcy względnie ich pełnomocnikom oryginału telegramu lub odbitki z przyjętego telegramu pobiera się 1 fr.

5) Za wydanie poświadczonego odpisu z tychże dokumentów po 0,50 fr. za każde 50 wyrazów lub ich część, najmniej jednak 1,50 fr.

V. Adresy telegramów.

1) Adres telegramu może się składać z nazwiska odbiorcy i telefonu pod którym telegram ma być wysłany w miejsce przeznaczenia. Tego rodzaju adres winien być napisany w sposób następujący: Jankowski téléphone 12035 Warszawa. Zastosowanie się urzędu oddawczego do tej wskazówki nie jest obowiązujące.

2) Adres telegramu może się składać z nazwiska odbiorcy i nr. jego skrzynki pocztowej. Tego rodzaju adres winien być napisany w sposób następujący: Jankowski boîte postal 463 Warszawa.

3) W adresach telegramów oznaczonych płatnemi wskazówkami służbowemi —TR— lub —GP— winno być wskazane właściwe nazwisko adresata. Nie jest dozwolone użycie liter początkowych, cyfr, imion bez nazwiska lub nazwisk zmyślonych, o czem należy uprzedzać nadawców.

4) W adresach telegramów do Chin nazwisko i mieszkanie odbiorcy może być oznaczone za pomocą czterocyfrowych liczb.

VI. Tekst telegramów.

1) Nie są dozwolone telegramy bez tekstu.

2) Telegramy napisane w języku „esperanto" traktowane są w korespondencji międzynarodowej, jako telegramy pisane w języku jawnym.

3) Tekst telegramów prasowych może zawierać prócz materjału informacyjnego, przeznaczonego do opublikowania w dziennikach, również instrukcje, dotyczące sposobu opublikowania tego materjału. Instrukcje te winny być ujęte w nawias. Ilość wyrazów, stanowiących instrukcję, wliczając i nawiasy, może wynosić 5 proc. ogólnej ilości wyrazów płatnych danego telegramu nie może jednak przekraczać ogółem 10 wyrazów.

4) Tekst telegramu (différé) może zawierać liczby, pisane bądź słownie, bądź cyframi, znaki handlowe lub wyrażenia skrócone lecz ilość tych liczb, wyrazów i grup nie może przekraczać trzeciej części ilości płatnych wyrazów tekstu.

VII. Wyznaczenie przez nadawcę drogi, którą telegram ma być wydany.

Gdy telegram może być wydany za pomocą połączeń bądź przewodowych bądź bezprzewodowych, nadawcy przysługuje prawo żądać, by zgodnie z napisaną przez niego na oryginale telegramu uwagą, telegram jego był wydany za pomocą wskazanego przez niego połączenia. Niezależnie od tego w jakiej formie uwaga ta będzie wypisaną urzędnik taryfikujący zastępuje ją adnotacją w rubryce uwag nagłówka „fil" (przewód) lub „anten" (antena).

Niezastosowanie się do powyższych wskazówek dozwolonem jest o ile chodzi o telegramy państwowe — tylko po uzyskaniu na to wyraźnego upoważnienia nadawcy, o ile zaś chodzi o inne telegramy — w tvch tylko wypadkach, gdy żądane połączenie jest przerwane i przywrócenie go w bliskim czasie nie jest przewidywane.

VIII. Obliczanie ilości wyrazów.

1) Pisane literami liczby mogą być wyrażone bądź oddzielnemi cyframi bądź grupami cyfr, pisanemi łącznie np. sześćsetczterdzieścisześć lub sześćczterysześć przyczem każda z 15 liter (język jawny) względnie 10 liter (język umówiony) liczy się za jeden wyraz.

2) W wyrażeniach, składających się z cyfr i liter lub cyfr z wykładnikami np. 15 bis lub 1021 A/5, gdy wyrażenia te oznaczają numery domów lub mieszkań, cyfry oddziela się od liter za pomocą kresek ułamkowych i odtelegrafowuje się pod postacią 15/bis lub 1021/A/5. W tym poszczególnym wypadku, gdy chodzi o oznaczenie mieszkania, czy to podane w adresie, czy w tekście, czy w podpisie telegramu, kreska ułamkowa nie jest liczona za znak, pierwsze więc wyrażenie zawiera 5 znaków (liczy się za 1 słowo) drugie — 6 znaków (liczy się za dwa słowa).

3) Wskazówki dotyczące drogi, którą telegram ma być wydany mimo iż podają je nadawcy, nie śą wliczane do wyrazów, podlegających taryfikacji, stanowią one część nagłówka służbowego.

IX. Potwierdzenie przyjęcia telegramu przez urząd odbierający.

1) Urzędy odbierające, potwierdzając przyjęcie telegramów winny zwracać szczególniejszą uwagę na telegramy przekazowe:

a) przy wymianie pojedyńczemi telegramami potwierdzenie wyraża się literą R, uzupełnioną numerem bieżącym telegramu i słowem „mandat" nap. „R 436 mandat";

b) przy wymianie serjami normalne potwierdzenie przyjęcia (litera R, ilość telegramów w serji, NN pierwszy i ostatni serji) uzupełnia się wyszczególnieniem NN, telegramów przekazowych np. „R. 10 157 — 980 y compromis 13 mandat 290 mandat".

2) Gdy wymiana odbywa się za pomocą aparatów szvbkodziałających przy użyciu odrębnej serji numerów kolejnych, wówczas między zainteresowanemi urzędami co pół godziny wymieniane są noty, zastępujące

potwierdzenie odbioru. W notach tych podaje się do wiadomości urzędowi wydającemu N. porządkowy w serji ostatnio otrzymanego i prawidłowo przyjętego telegramu jak również numery porządkowe telegramów nieotrzymanych lub zakwestjonowanych np. „Reçu (otrzymano) 16.50: 583/3012 manque (brak) 580 en depôt (wstrzymany) 576".

Po ukończeniu całodziennej wymiany końcowe potwierdzenie odbioru należy wydać jako notę służbową nap. „A Wien Warszawa" 0,15 = Accusé de réception final pour (końcowe potwierdzenie odbioru za) 10/V Reçu (otrzymane) 1—683 3001—3022.

X. Opłacone odpowiedzi.

Kupon na odpowiedź może być użyty przy nadaniu telegramu w ciągu **sześciu miesięcy** lub w tymże okresie wymieniony na gotówkę.

XI. Telegramy dosyłane za adresatem.

1. W razie dosyłania telegramu na żądanie nadawcy przy każdym dosyłaniu ilość wyrazów oblicza się na nowo ze względu na zmniejszenie się ilości wyrazów w adresie, w następstwie czego wprowadza się odpowiednie zmiany w nagłówku.

2. Gdyby po dosłaniu telegramu na żądanie nadawcy adresat odmawiał uiszczenia należytości za dosyłanie, telegram winien mu być mimo to doręczony. O odmowie uiszczenia należytości i o kwocie, którą należy pobrać od nadawcy powiadamia się urząd nadawczy notą służbową.

3. Telegramy pilne, dosyłane na żądanie adresata, mogą być dosyłane stosownie do udzielonych przez adresata lub jego pełnomocnika wskazówek, jako telegramy zwykłe, po uprzedniem skreśleniu znaku —D—.

XII. Telegramy służbowe i noty służbowe.

1. W telegramach służbowych należy zawsze posługiwać się adresami skróconemi.

2. Noty służbowe (bezpłatne) mogą być pilne lub zwykłe, zależnie od treści zawiadomienia, w tej liczbie noty = ADG = korzystają z bezwzględnego prawa pierwszeństwa.

3. Znaczniejsze urzędy mogą nazwę urzędu nadającego notę uzupełniać wyrażoną w formie skrótu nazwą zainteresowanego oddziału służbowego nap. „A Berlin Warszawa Rk" (oddział reklamacyj). Adres odpowiedzi na tę notę winien brzmieć „A Warszawa Rk. Berlin".

4. Noty służbowe, dotyczące wydanych telegramów, należy w miarę możności wydawać tą samą drogą co i telegram pierwotny, w razie zaś niemożności, ze względu na uszkodzenie połączenia inną drogą opatrując notę adnotacją „dévie".

5. Przywilej bezpłatnego przesyłania telegramów służbowych nie przysługuje telegramom służbowym, dotyczącym służby radjostacyj ruchomych, gdy są przesyłane za pośrednictwem połączeń sieci telegraficznej stałej lub odwrotnie, jak również telegramom służbowym, dotyczącym służby Towarzystw Telegraficznych prywatnych, gdy są przesyłane za pośrednictwem połączeń Towarzystw konkurencyjnych.

XIII. Służba telefoniczna.

1. Kolejność rozmów:
a) Państwowe pilne.

b) Błyskawiczne (narazie tylko w niektórych relacjach z Austrją).
c) Prywatne pilne.
d) Państwowe zwykłe.
e) Prywatne zwykłe.

2. Dla rozmów służbowych nie podano kolejności, gdyż zasadniczo winny one być przeprowadzane w godzinach stałego ruchu, o ile zaś chodzi o sprawy niecierpiące zwłoki, przeprowadza się je w każdym czasie, gdy zajdzie tego potrzeba.

3. Urzędy zapowiadają sobie rozmowy następującemi hasłami:
a) Etat urgent (państwowa pilna).
b) Etat (państwowa zwykła).
c) Service urgent (służbowa pilna).
d) Service (służbowa zwykła).
e)Eclair (błyskawiczna).
f) Urgent (prywatna pilna).

4. Opłata za rozmowy państwowe pilne względnie zwykłe równa się opłacie za rozmowy prywatne pilne względnie zwykłe.

5. Czas trwania rozmowy państwowej nie podlega ograniczeniom, czas trwania rozmowy prywatnej nie może przekraczać 6 minut, o ile jest już zgłoszona inna rozmowa.

6. Każda rozmowa trwająca trzy minuty lub mniej liczona jest za trzy minuty.

Każda rozmowa trwająca ponad trzy minuty liczona jest według faktycznego czasu trwania w całkowitych minutach.

Ogłaszane taryfy odpowiadają opłatom za trzyminutową rozmowę zwykłą; opłata za każdą minutę ponad trzy równa się trzeciej części opłaty taryfowej.

Urzędy czołowe ustalają na podstawie wzajemnego porozumienia czas trwania każdej rozmowy, trwającej ponad 3 minuty, jak również ile minut należy zaliczyć w rachunku, gdy przebieg rozmowy był utrudniony. W razie rozbieżności zdań między urzędami czołowemi miarodajnem jest zdanie urzędu czołowego tej strony, która rozmowę zamawiała. Urzędy czołowe ustalają codziennie w drodze telefonicznej podczas godzin służbowych ilość minut, na które należność winna być wciągnięta do rachunków międzynarodowych.

Przy ustalaniu tej ilości należy przeprowadzić podział rozmów z jednej strony na błyskawiczne pilne i zwykłe, z poleceniem wezwania i z poleceniem uprzedzania, z drugiej — na rozmowy do miejscowości, leżących w poszczególnych strefach taryfowych, wreszcie, jeżeli doba podzielona jest na okresy czasu, podczas których obowiązują różne taryfy, to i na te okresy.

UWAGA. Przeprowadzenie tego rodzaju zestawienia dziennego z Czechosłowacją jest zbędne, gdyż nie obliczamy się z nią za rozmowy.

Nr 3802/IX z dnia 11 października 1926 r.

96

Obrót pieniężny między Bankiem Polskim i jego oddziałami a urzędami pocztowemi.

Na wniosek Ministerstwa Skarbu zarządza się, co następuje:

Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Dyrekcją Banku Polskiego zarządziło zniesienie rachunków żyrowych bilonowych w Banku Polskim z dniem 30 września 1926 r.

Wobec tego znosi się również zarządzenia Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów wydane w związku z wprowadzeniem rachunków żyrowych bilonowych w Banku Polskim.

Traci zatem moc obowiązującą zarządzenie z dnia 4-go lipca 1925 r. Nr 2566/I (Dziennik Urzędowy Gen. Dyr. P. i T. Nr. 30 z r. 1925 poz. 79) a jednocześnie z niem tracą moc obowiązującą oba zarządzenia Generalnej Dyrekcji P. i T., wymienione w punkcie 3-im powyższego zarządzenia a mianowicie: z dnia 4 czerwca 1925 r. Nr. 2241/I (Dz. Urz. Nr. 26 poz. 71 z r. 1925) i zarządzenie z dnia 20 czerwca r. 1925 Nr. 2494/I (Dz. Urz. Nr. 27 poz. 75 z r. 1925) a nadto późniejsze zarządzenie z dnia 25 lipca 1925 r. Nr. 2942/I (Dz. Urz Nr. 33 poz. 82 z r. 1925).

W miejsce rachunku żyrowego banknotowego i rachunku żyrowego bilonowego wprowadza Bank Polski z dniem 1 października b. r. tylko jeden rachunek pod nazwą: **„rachunek żyrowy"**.

Znajdujące się w posiadaniu pocztowych urzędów zbiorczych książeczki czekowe z napisem: „Bilon" — mogą być nadal używane, aż do zupełnego wyczerpania, mimo posiadania tylko jednego rachunku żyrowego.

Wszelkie wypłaty powinny być uskuteczniane takiemi znakami obiegowemi, jakie są w posiadaniu urzędów pocztowych i agencyj, z możliwem uwzględnieniem życzeń odbiorców.

Nr. 4291/I z dnia 1 października 1926 r.

97

Listy z podaną wartością do Persji.

§ 1. Od dnia 20 października 1926 r. dopuszcza się listy z podaną wartością do Persji, a mianowicie do następujących miejscowości: Bouhir (Bushire), Chiraz (Schiras), Hamadan, Ispahan, Kirmanchah, Meched, Mohammerah, Pahlevi (Enzeli), Recht, Tauris (Täbris) i Teheran.

Podana wartość listu nie może przekraczać 5000 franków złotych.

§ 2. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 17 lipca 1922 r. L. 2278/VI o zaprowadzeniu wymiany listów z podaną wartością z zagranicą i przepisy wykonawcze do tego rozporządzenia (Dz. U. N. 31 z 1922 r. poz. 72) mają być stosowane w obrocie z Persją.

§ 3. Listy z podaną wartością do Persji ma się wysyłać za pośrednictwem zarządu pocztowego Z. S. R. R. drogą przez Zdołbunów.

Urzędy nadawcze mają zatem listy do Persji kierować z całej Polski do Zdołbunowa, skąd w przechodzie otwartym będą wydawane Z. S. R. R., a następnie przez Baku Persji.

Nr. 8088/VII, z dnia 8 października 1926 r.

Okólniki.

Odezwa Komitetu przyjęcia Ks. Arcybiskupa Prymasa Dr. Hlonda w Poznaniu.

Komitet przyjęcia Ks. Arcybiskupa Prymasa Dr. Hlonda w Poznaniu roześle odezwę, wzywającą do składania ofiar na odbudowę Kościoła Katarzynek w Poznaniu. Odezwa ta dołączona zostanie jako dodatek do wszystkich czasopism, wychodzących w woj. poznańskiem. Należną opłatę pocztową za przesłanie powyższej odezwy uiści Komitet w urzędzie nakładowym Poznań 1.

Wobec tego poleca się urzędom i agencjom pocztowym egzemplarze czasopism z wzmiankowaną odezwą doręczać prenumeratorom bez przeszkód.

Nr. 4369/VI z dnia 9 października 1926 r.

Pobieranie i zaliczanie miesięcznych opłat za skrytki i przegródki pocztowe.

Izba Kontroli Rachunkowej P. i T. stwierdziła, że niektóre urzędy pocztowe przy poborze miesięcznych opłat za skrytki i przegródki przyjmują i zarachowują dotyczące należytości nie tylko za miesiące kalendarzowe, ale i od dowolnego dnia za okres miesięczny np. od 15.I do 14.II.

Wyjaśnia się przeto, że opłaty za skrytki i przegródki (poz. 19 taryfy pocztowej „Należytości dodatkowe" — (Dz. Urz. Nr. 31/1926 str. 384) należy pobierać **tylko za okres miesiąca kalendarzowego.**

W księdze opłat za skrytki (druk Nr. 33) oraz w pokwitowaniu wydanem abonentowi skrytki wzgl. przegródki należy uwidocznić, że opłatę pobrano do ostatniego dnia danego miesiąca.

Nr. 3788/VI z dnia 6 października 1926 r.

Pobieranie opłat pocztowych za czasopisma przekazane przez wydawców.

Niektóre urzędy nakładowe, interpretując mylnie zarządzenie Nr. 3408/VI z dnia 10.X.25 r., ogłoszone w Dz. Urz. G. D. P. i T. Nr. 44/25 r., przyjmują przekazane przez wydawców egzemplarze czasopism dopiero po zamieszczeniu odnośnego czasopisma w Uzupełnieniu do Cennika Czasopism.

Wyjaśnia się przeto, że postanowienia punktu 6-go, powołanego zarządzenia dotyczą tylko czasopism, zamawianych na poczcie, co oczywiście może nastąpić dopiero po ogłoszeniu warunków prenumeraty w Cenniku Czasopism. Natomiast czasopisma, przekazywane przez wydawców według taryfy dla czasopism, winny być przyjmowane w urzędach nakładowych bez przeszkód już od chwili złożenia przepisowej deklaracji.

Nr. 2703/VI z dnia 9 października 1926 r.

Ustalenie wagi czasopism do obliczenia opłaty pocztowej na rok 1927.

Wobec zbliżającego się terminu ustalenia wagi czasopism i wydawnictw perjodycznych do obliczenia opłaty pocztowej na rok 1927 przypomina się urzędom nakładowym postanowienia § 7 przepisów wykonawczych do rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 6.X.1925 r. (Dz. U. G. D. P. i T. Nr. 45/25 r.).

Wykaz czasopism z zaznaczeniem ustalonej wagi, ułożony w porządku alfabetycznym, winny urzędy nakładowe odesłać najpóźniej 3 listopada r. b. w liście służbowo-poleconym do Redakcji Cennika Czasopism przy Gen. Dyr. P. i T. pokój 27.

Za terminowe wysłanie wykazu wagi czasopism odpowiedzialni są naczelnicy urzędów.

Nr. 4362/VI z dnia 8 października 1926 r.

Kontrola czasopism ze szczegółowemi adresami prenumeratorów.

Celem umożliwienia urzędom nakładowym przeprowadzenia ściślejszej kontroli ilości egzemplarzy czasopism przekazanych im przez wydawców, postanowienia punktu 4-go okólnika Nr. 4435/VI z dnia 11.XII 1925 r. (Dz. Urz. G. D. P. i T. Nr. 53/25 r.) zmienia się o tyle, że zawiadomienia o ilościach nadsyłanych egzemplarzy ze szczegółowemi adresami prenumeratorów winny urzędy oddawcze wysyłać do urzędów nakładowych dwa razy w miesiącu w terminach, które będą podawane każdego miesiąca w Uzupełnieniu do Cennika Czasopism.

Punkt 4-ty powołanego wyżej okólnika należy odpowiednio uzupełnić.

Nr. 3443/VI z dnia 9 października 1926 r.

Podjęcie obrotu pocztowego w agencjach pocztowych okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Wilnie.

W agencjach pocztowych Międzyrzecz k/Zelwy i Połoczany—dworzec z dniem 16.IX.1926 r. zaprowadzono ruch pocztowy o pełnym zakresie działania.

Nr. 4210/VI z dnia 1 października 1926 r.

Bliższe określenie nazwy agencji pocztowej Zarudzie (pow. Zborów, woj. Tarnopol).

Celem odróżnienia nazwy agencji pocztowej Zarudzie (pow. Zborów, woj. Tarnopol) od nazwy podobnie brzmiącej agencji poczt. Zarudzie k/Krzemieńca (pow. Krzemieniec, woj. Wołyńskie) ustalono bliższe określenie dla nazwy pierwszej agencji na „Zarudzie k/Zborowa".

W pismach służbowych i sprawozdaniach należy odtąd używać nowoustalonej nazwy wymienionej agencji i stosownie do tego poprawić spis urzędów i agencji pocztowych.

Nr. 4250/V z dnia 30 września 1926 r.

Zmiany w obiegu poczty.

Od dn. 1.IX br. zaprowadzono obieg poczty między u. p. Dobra k/Turka a u. p. Lisków, oraz od dn. 16.IX b. r. między u. p. Kuczbork a u. p. Mława 1.

Równocześnie wstrzymano obieg poczty między u. p. Dobra k/Turka a u. p. Turek oraz między u. p. Kuczbork a u. p. Żuromin.

Sprostować spis urzędów oraz podręczniki i plany obiegu poczty.

Nr. 3183/VIII z dnia 8 października 1926 r.

Wykaz zakazanych czasopism.

(Patrz Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr, 34 z 1926 r.)

Na mocy rozporządzenia powołanych władz zakazany jest przywóz do Rzeczypospolitej Polskiej, rozpowszechnianie w kraju i przewóz zagranicę następujących wydawnictw:

Nr. porz.	Nazwa wydawnictwa	Miejsce i kraj wydania
515	„Bolszewik" — czasopismo rosyjskie	Moskwa
516	„Bądź Gotów" — czasopismo polskie	Moskwa
517	„Orka" — czasopismo polskie	Mińsk
518	„Nasz Sojuz" — czasopismo rosyjskie	Paryż
519	„Ukraiński Wisty" — czasopismo ukraińskie	Paryż
520	„Rote Jugendwacht" — czasopismo niemieckie	Praga
521	„Pramień" — czasopismo białoruskie	Praga

Nr. 4234/VI z dnia 1 października 1926 r.

Rozwój sieci pocztowej za czas od 1.9 do 1.10. 1926 r.

Uruchomiono: agencje.	Gozdowo, pow. Sierpc	11/9. 26.
	Kamionka k. Grodna, pow. Grodno	22/9. 26.
	Kłoczew, pow. Garwolin	1/9. 26.
	Kobyłka, pow. Radzymin	1/9. 26.
	Latowicz, pow. Mińsk Mazowiecki	6/9. 26.
	Międzyrzecz k. Zelwy, pow. Wołkowysk	8/9. 26.
	Orla n/Niemnem, pow. Lida	9/9. 26.
	Oziaty, pow. Kobryń	10/9. 26.
	Pawłów k. Wierzbnika, pow. Iłża	25/8. 26.
	Przewały, pow. Włodzimierz	10/9. 26.
	Rzgów k. Konina, pow. Konin	18/9. 26.
	Secemin, pow. Włoszczowa	1/10.26.
	Sędziejowice, pow. Łask	16/9. 26.
	Szudziałowo, pow. Sokólski	12/9. 26.
	Zabłocie k. Ratna, pow. Kowel	15/8. 26.
	Zakrucin, pow. Brześć n. Bugiem	23/9. 26.

Zwinięto: agencje: Bukowina (czasowo) 1/9. 26.
Domaradz (czasowo) 5/8. 26.
Majdan średni (czasowo) 6/9. 26.
Wielgomłyny (czasowo) 30/8. 26.
Reaktywowano: agencje: Basznia dolna 21/9. 26.
Chełmek 16/9. 26.
Czyżyny 1/10. 26.
Jeziorki Zabartowskie 1/10.26.
Korszów k. Kołomyji 1/10.26.
Mstów 16/9. 26.
Przemieniono: agencję na urząd: Kazimierz k. Strzemieszyc 16/8. 26.
urząd na agencję: Wiercany 1/10.26.

Nr. 4431/V z dnia 5 października 1926 r.

Wydanie druków NN 674 i 675.

W związku z rozporządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 5. VII. b. r. (Dz. Urz. Nr 28 1926) G. D. P. i T. wydała następujące nakłady druków: Nr 674 „Tymczasowe pokwitowanie z odbioru czeku na Bank Polski" i Nr 675 „Wykaz nadmiarów kasowych, odesłanych do Dyrekcji P. i T."

Spis druków należy uzupełnić.

Nr 6459/IV z dn. 6 października 1926.

WYKAZ

zagubionych względnie skradzionych książeczek wkładkowych P. K. O. z których wypłaty doraźne są wzbronione.

Nr. ks.	Wydanie książeczki		Nazwisko i imię	Kwota		Uwagi
	Miejsce wydania	Data		Zł.	gr.	
130332	P.K.O. Warszawa	4/6. 23 r.	Snarzyk Józef	139	01	
212650	„ „	15/6. 23 „	Słojewska Tekla	3	25	
229225	Lwów 5	13/9. 23 „	Jacyk Roman	2	64	
230867	Warszawa 4	6/9. 23 „	Zembrzuski Sylwester	1	—	
255278	P.K.O. Warszawa	8/8. 24 „	Pempel Jan	1	—	
280851	„ „	20.5. 25 „	Wiśniewski Marcin	6736	—	
402556	„ „	4.1. 26 „	Gryziak Kazimierz	356	90	

Legitymacje i dokumenty unieważnione.

Oficjałowi pocztowemu Jadwidze Szczerbiance skradzono legitymację służbową Nr 3962, wystawioną 25. I. 1926 przez Dyrekcję Poczt i Telegrafów we Lwowie.

a

Asystent pocztowy Kwieciński Stefan z u. p. Śrem zgubił swoją legitymację służbową Nr. U. 293 wystawioną przez Dyr. Poczt i Tel. w Poznaniu dnia 18. XII. 1925

Wymienione dokumenty unieważniono. W razie nadużycia należy winnego oddać władzy bezpieczeństwa, odnośny dokument zaś odebrać i przesłać właściwej władzy pocztowej.

KONKURSY.

Dyrekcja P. i T. w Wilnie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska naczelników urzędów pocztowych III klasy Wołkowysk 2 i V klasy Baranowicze 2 oraz na stanowiska agentów pocztowych w Dmitrowiczach (pow. Brześć n/B) i w Domanowie (pow. Baranowicze) z prawem ubiegania się o pierwsze stanowisko dla urzędników pocztowych VIII i IX grup uposażenia i o drugie X i XI gr. up. Warunki konkursu na stanowiska agentów pocztowych podane są w Nr 23 Dziennika Urzędowego z 1921 roku.

Dyrekcja P. i T. we Lwowie ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska: naczelnika urzędu pocztowego V klasy Świrz i agenta pocztowego I stopnia w Nadybach Wojutyczach (pow. Sambor) z prawem ubiegania się o pierwsze stanowisko dla urzędników pocztowych X i XI grup uposażenia i o drugie dla osób odpowiadających warunkom ogłoszonym w Nr 23 Dziennika Urzędowego z 1921 r.

Inspektorat Poczt i Telegrafów w Katowicach ogłasza niniejszem konkurs na stanowiska naczelników urzędów pocztowo-telegraficznych: II klasy w Tarnowskich Górach i V klasy w Bieruniu Starym z prawem ubiegania się o pierwsze dla urzędników VIII i VII gr. up. i o drugie XI i X gr. up. Przy urzędzie poczt.-telegr. w Tarnowskich Górach jest mieszkanie dla naczelnika urzędu składające się z 6 pokoi i kuchni, zaś w Bieruniu Starym składające się z 4 pokoi i kuchni.

Termin do składania podań na wszystkie wymienione stanowiska — 2 tygodnie, przyczem na stanowiska naczelników i kierowników urzędów pocztowych obowiązuje droga służbowa.

——o——

Dział urzędowy Dyrekcji P. i T.

WARSZAWA.

Ruch służbowy.

Mianowani:

Nitecki Władysław, urzędnik XI gr. up. urzędu p. t. Biała Podlaska, naczelnikiem urzędu p. t. Łomazy od 1/IX 1926 r.

Przeniesieni:

Mężyńska Eugenja, urzędnik XI gr. up. urzędu p. t. w Modlinie do urzędu p. t. w Jabłonnie od 1/IX 1926 r.

Mantaj Aleksander, naczelnik urzędu p. t. w Łomazach do urzędu pocztowego Łódź I w charakterze urzędnika IX gr. up. od 1/IX 1926 r.

Otowski Leonard, urzędnik XI gr. up. urzędu p. t. Warszawa 2 do urzędu p. t. w Służewie od 1/IX 1926 r.

Muszyński Ignacy, naczelnik urzędu p. t. w Brwinowie do urzędu p. t. w Rawie Maz. od I IX 1926 r. w charakterze urzędnika.

Zembrzuski Kazimierz, urzędnik XI gr. up. urzędu p. t. w Sokółce do urzędu p. t. Białystok 2 od 1/IX 1926 r.

Zwolnieni:

Feder Wacław, urzędnik XII gr. up. w Garwolinie od 1/IX 1926 r.
Kisiel Michał, urzędnik XI gr. up. w Ciechocinku od 1/X 1926 r.
Kurkiewicz Eugenja, urzędnik IX gr. up. urzędu p. t. w Kutnie od 1/X 1926 r.

Zmarli:

Dobrowolska Wanda, urzędnik XI gr. up. urzędu p. t. w Ostrowie Łomż. 12/VIII 1926 r.

KRAKÓW.

Ruch służbowy.

Przyjęci do służby:

Dr. *Mróz Józef* w charakterze praktykanta referendarskiego w Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie (24/8 1926), *Kowalczuk Leon* w charakterze praktykanta technicznego XII stopnia służb. — Częstochowa (12/8 1926)

Mianowani:

Ganter Ludwik dyrektor u. p. Tarnów 2 dyrektorem u. p. Tarnów 1 (17/9 1926); naczelnikami urzędów pocztowych IV klasy: w Bieczu — *Lubas Władysław* st. oficjał II kl. z Uścia Ruskiego (3/9 1926) i w Pilźnie *Wójcik Jakób* st. oficjał II kl. z Myślenic (23/8 1926);

kierownikami urzędów pocztowych: w Spytkowicach k. Zatora—*Bobrowska Jadwiga*, oficjał z Kamesznicy (15/9 1926); w Wojniczu — *Pruski Juljan*, oficjał z Czermina (23/8 1926); w Wietrzychowicach *Rogoziński Stanisław* asystent z Miechowa-Charsznicy (23/8 1926); w Mogile *Gołębiowski Stanisław*, praktykant z Pińczowa (23/8 1926).

Asystentami pocztowymi:

Kuskówna Marja i Bujas Stanisław praktykanci pocztowi u. p. Kraków 1 (25/8 1926).

Asystentami technicznymi:

Walcher Emil praktykant techniczny Kraków (24/8 1926).

Zatwierdzeni w charakterze urzędnika XI gr. up.:

Hornowska Eugenja urzędnik prow. XI gr. up. Częstochowa (25/8 1926).

Zatwierdzenie praktykantów urzędnikami pocztowymi XII gr. up.

Kwiatkowska Marja, Obstarczykówna Anna, Lelek Władysław, Leśniak Zygmunt, Gocówna Marja, Gentkówna Jadwiga, Markin Abraham, Rychlówna Marja — wszyscy w Krakowie, *Podbaj Mieczysław* — Sosnowiec, *Szczypczykówna Stefanja, Pułkownik Tomasz* — Częstochowa, *Plech Marjan* — Będzin, *Jastrzyńska Zofja, Jastrzyńska Wincentyna, Ambroziewicz Eugenja, Kozubska Celina* — Kielce, *Budyński Józef* — Bielsko,

Siemiński Fryderyk — Pinczów, *Wilhelm Stanisław* — Nowy Sącz 1 (wszyscy od 25/8 1926); *Gołębiowski Stanisław* — Mogiła, *Dudek Jan* — Kocmyrzów, *Bruno Karol* — Sucha (wszyscy od 11/9 1926).

Zatwierdzenie praktykantów urzędnikami technicznymi XII gr. upos.:

Glatman Juljan — Nowy Sącz (11/9 1926); *Macikowski Józef, Graczyk Henryk* i *Wielicki Włodzimierz* — Kraków (24/8 1926).

Przeniesieni:

St. oficjałowie pocztowi II kl.:

Patla Tadeusz z Wojnicza do Krakowa (21/8 1926);
Górecka Antonina z Woli Justowskiej do Krakowa (16/9 1926).

Oficjałowie pocztowi:

Nowicki Klemens ze Stróż do Gorlic (10/8 1926);
Bujakówna Helena z Muszyny do Dąbrowy Górniczej (14/9 1926).
Orzechowski Kazimierz z Dąbrowy Górniczej do Myślenic (11/9 1926)
Wolterówna Marja z Nowego Targu do Izby Kontroli Rachunkowej w Bydgoszczy (3/9 1926);
Nowicki Klemens z Gorlic do Bielska (14/9 1926);
Wodziczko Jadwiga z Nowego Sącza do Żywca (30/8 1926);
Jurkówna Marja z Radomska do Chmielnika (25/8 1926);

Urzędnicy pocztowi X gr. up.

Faracik Wincenty z Siewierza do Częstochowy (21/8 1926);
Stępniewski Antoni z Myślenic do Krakowa (30/8 1926);
Kozarowiec Jan z Żywca do Radomska (25/8 1926);
Cellary Henryk, urzędn. poczt. XI-go up. z Działoszyc do Kielc (27/8 1926).

Asystenci pocztowi:

Halutówna Ksawera z Wolbromia do Pilicy (3/9 1926);
Korytowski Włodzimierz z Krakowa do Myślenic (30/8 1926);
Kozina Alojzy z Kazimierzy Wielkiej do Stróż (28/8 1926);
Jurkówna Janina z Radomska do Suchedniowa (25/8 1926).

Urzędnicy pocztowi XII gr. up.

Wołek Marjan z Kielc do Działoszyc (27/8 1926);
Brzezoniówna Helena z Kazimierzy Wielkiej do Kielc (31/8 1926);
Kowalski Eugenjusz z Pilicy do Nowego Targu (3/9 1926);
Graczek Henryk, urzędnik techniczny XII gr. up. z Krakowa do Tarnowa (16/9 1926).

Praktykanci pocztowi:

Eustachiewicz Franciszek ze Żmigrodu—Biecza (24/8 1926));
Janowski Stanisław ze Słomnik do Myślenic (11/9 1926);
Majewicz Marjan z Ząbkowic do Czarnego Dunajca (13/9 1926)

Przeniesieni na emeryturę:

Starsi oficjałowie pocztowi I klasy VIII gr. up.

Schneider Stanisław — Wilamowice (30/9 1926);
Czapik Karol — Wadowice (30/9 1926);
Stoczkiewicz Jan, urzędnik pocztowy w VIII gr. up. — Zawiercie (31/8 1926);
Dudzińska Marja, st. oficjał II klasy — Raba Wyżna (30/9 1926);
Kędzior Ludwik, oficjał — Klęczany (30/9 1926);
Rynczarska Zofja, asystent — Brzeziny (30/9 1926).

Zrezygnowali:

Kamionkówna Anna, oficjał, Wiśnicz Nowy (30/9 1926);
Figwerówna Marja, asystent — Kraków (31/8 1926);
Oleksik Juljan, praktykant XI gr. up. — Żarki (31/8 1926);
Bobrowska Jadwiga, st. oficjał II kl. — Spykowice k. Zatora (30/9 1926).

Zwolnieni:

Turkowska Józefa, prow. oficjał — Szczurowa (30/9 1926);
Urbańska z Krzemińskich Marja, urzędnik XI gr. up. — Sosnowiec (30/9 1926);
Mikos Antoni, praktykant — Skawina (30/9 1926 r.).

WYKAZ

urzędów kontrolnych i przydzielonych im do kontroli urzędów i agencji pocztowych w okręgu Dyrekcji Poczt i Telegrafów w Krakowie.

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Andrychów	Chocznia Izdebnik Lanckorona Sułkowice
Będzin	Czeladź Gołonóg Łazy
Bielsko I.	Bestwina Brzeszcze Buczkowice Bystra k. Bielska Bystra Śląska Czechowice Jawiszowice Kamesznica Kamienica śl. Łodygowice Milówka

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Bielsko I.	Sól Ujsoły Wilamowice Węgierska Górka Zwardoń
Bochnia	Chełm k. Bochni Chrostowa Królówka Lipnica murowana Łapanów Rajbrot Trzciana k. Bochni Żegocina Żerosławice
Brzesko	Czchów Dębno Iwkowo Porąbka uszewska Strzelce Wkie Szczepanów Tymowa Uszew
Busk kielecki	Bolesław k. Tarnowa Mędrzechów Pacanów
Chrzanów	Alwernia Babice k. Alwerni Mydlniki Rudawa k. Krakowa Zabierzów k. Krakowa
Cieszyn	Goleszów Grodziec śląski Istebna Jaworze Koniaków Ogrodzona Puńców Rudzica Wapienica
Częstochowa	Kłobuck Kłomnica Lelów Małogoszcz Poraj Raków Rudniki-Rędziny Złoty Potok n. Wier. Żarki

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Dąbrowa Górnicza	Bolesław k. Olkusza Kozłów Żarnowiec
Dąbrowa k. Tarnowa	Luszowice Radgoszcz Radwan Smęgorzów
Dębica	Brzostek Dąbie k. Dębicy Grabiny Jodłowa Kamienica dolna Łęki górne Przecław Rzochów Siedliska-Bogusz
Działoszyce	Racławice
Dziedzice	Drogomyśl Kończyce Wielkie Pruchna Żebrzydowice
Gorlice	Glinik marjamp. Gładyszów Kobylanka Nieznajowa Ropa Ropica ruska Szymbark Uście ruskie Wysowa
Grybów	Krużlowa wyżna
Jasło	Cieklin Dębowiec Kołaczyce Krempna Lipniki k. Biecza Moszczenica Ołpiny Osiek k. Żmigrodu Skołyszyn Święcany k. Biecza Tarnowiec Wola łużańska
Jędrzejów	Imielno Oksa Wodzisław
Jordanów	Sidzina k. Jord.

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Kalwarja zebrz. 2	Krzywaczka Leńcze
Kęty	Kozy Porąbka k. Kęt
Kielce	Bodzentyn Chęciny Chroberz Łopuszno Sędziszów k. Kielc Sobków Szydłów Wiślica
Kraków 1	Biadoliny szl. Bieńczyce Bieżanów Borzęcin Brzezie Gawłów Nowy Górka n. Wisłą Grobla Kłaj Mikluszowice Mogiła Niegowić Nowe Brzesko Okulice Pleszów Rzezawa Staniątki Szczurowa Uście Solne Wierzbno Wietrzychowice Wyciąże Zaborów
Kraków 4	Michałowice Raciborowice Skała k. Ojcowa Zielonki
Kraków 5	Kraków 13 Zabierzów k. Niep.
Kraków 6	Kobierzyn Liszki
Kraków	Kraków 12 Wola Justowska
Kraków 14	Droginia Lubień k. Myślenic Mogilany Świątniki

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Krynica	Tylicz
Krzeszowice	Balice k. Krakowa Bolechowice Tenczynek
Limanowa	Dobra k. Limanowej Jodłownik Kasina Wielka Pisarzowa Rybie Nowe Skrzydlna Szczyrzyc k. Liman. Tymbark Ujanowice
Maków Małopolski	Zawoja
Miechów	Gołcza Koszyce Książ Wielki Skalbmierz
Mielec	Borowa k. Mielca Chorzelów Czermin Gawłuszowice Jaślany Padew Tuszów Narodowy Wadowice Górne
Mszana dolna	Niedźwiedź
Nowy Sącz 1	Bobowa Bruśnik Gródek n. Dunajcem Jazowsko Kamienica Klęczany Korzenna Lipnica Wk. Łącko Łukowica Męcina Piwniczna Podegrodzie Rytro Siedlce k. N. Sącza Tęgoborze Wielogłowy Zbyszyce Żegiestów

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Nowy Sącz 2	Kamionka Wielka Łabowa Nawojowa Ptaszkowa
Nowy Targ	Białka k. N. Targu Czorsztyn Frydman Harklowa Jurgów Krościenko n. Dun. Łapsze niżne Ochotnica
Oświęcim 1	Bobrek k. Ośw. Chełmek k. Ośw. Osiek k. Ośw. Polanka Wielka Spytkowice k. Zatora
Oświęcim 2	Brzeżnica Czernichów Rybna Wielkie Drogi
Pińczów	Nowy Korczyn Solec Zdrój
Radomsko	Gidle Nowa Brzeżnica Pajęczno Sulmierzyce Wielgomłyny
Ropczyce	Brzeziny Lubzina Łączki kucharskie Wielopole skrzyńskie.
Sędziszów	Wiercany k. Sędz.
Skoczów	Brenna
Sosnowiec	Kazimierz k. Strz. Maczki Sławków Strzemieszyce
Stróże	Florynka Świetnica
Szczakowa	Libiąż mały Zagrzeb
Tarnów 1	Bogumiłowice Czarna k. Pilzna Gromnik

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Tarnów 1	Janowice k. Zakl. Lisia góra Łękawica Paleśnica Poręba radlna Radłów Radomyśl Wielki Ryglice Rzepiennik strz. Rzuchowa Skrzyszów Szynwałd k. Tarn. Wojnicz Zassów
Tarnów 2	Dąbrówki breńskie Gręboszów Łowczówek-Pleśna Oleśno Opatowiec Otfinów
Trzebinia 2	Przeciszów Siersza k. Trzeb.
Ustroń	Wisła
Wadowice	Budzów Klecza Górna Mucharz Strzyszów Swoszowice Watamowice Zembrzyce
Wieliczka	Dobczyce Raciechowice Wiśniowa k. Dob.
Włoszczowa	Silniczka
Zakopane 1	Chochołów Jabłonka na Orawie Lipnica Wielka na Orawie Podwilk Poronin Raba wyżna Bukowina Szaflary Zakopane 2 Zubrzyca górna
Zawiercie	Koziegłowy Pradła

Urząd kontrolny	Urząd (agencja) podlegający kontroli
Żywiec 1	Jeleśnia Lachowice Łętownia Osielec Radziechowy k. Żywca Rychwałd k. Żywca Skomielna biała Sporysz Spytkowice k. Chab. Ślemień Zadziele

Dział nieurzędowy.

Podręcznik o przepisach ruchu pocztowego i o pocztowych obrotach pieniężnych

wydany przez radcę Zdzisława Chendyńskiego, jest jeszcze do nabycia, pod podanym niżej adresem, w *cenie zniżonej do 4 zł.* za egzemplarz.

Podręcznik ten, zalecony przez Generalną Dyrekcję Poczt i Tel. (Dz. U. nr. 5 z roku 1926 str. 79) nie jest żadnym zbiorem przepisów, lecz podręcznikiem w ścisłem słowa znaczeniu, w którym w sposób przystępny podane są zasadnicze wiadomości z dziedziny służby pocztowej i kasowej, zgrupowane w pewną systematyczną całość i z tego powodu nadaje się on nie tylko do nauki do egzaminów, ale i jako podręcznik informacyjny dla funkcjonarjuszów pocztowych, a zwłaszcza dla P. T. samoistnych kierowników urzędów i agencji.

Zdzisław Chendyński

radca w Dyrekcji poczt i tel. w Krakowie.

Do niniejszego Dziennika Urzędowego dołącza się 14. sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej i radjotelegraficznej.

ADRES ADMINISTRACJI: GEN. DYREKCJA POCZT I TELEGRAFÓW
Warszawa, Plac Napoleona Nr. 8, II. p., pokój Nr. 4.

Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote.	**Cena egzemplarza pojedyńczego 30 gr.**

Cena ogłoszeń: 1 wiersz petitowy lub jego miejsce w kolumnie dwuszpaltowej: 12 groszy

Prenumeratę można wpłacać za pośrednictwem PKO. na konto czekowe Nr. 30027.

Drukarnia Państwowa Nr. 33865

14. Sprostowanie zagranicznej taryfy telegraficznej i radjotelegraficznej.

(Dodatek do Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr 41 z 1925 r.)

Stronica

13. Wyspy Egejskie, zamiast 50 ma być 60 cent.

15. Egipt, w nowej kolumnie wpisać „via Radio-Syrie" oraz dotyczące opłaty do I-szej strefy 1 fr. 20 c.; do II-iej 1 fr. 35 c.; do III-ej 1 fr. 60 c. Uwagę**) uzupełnić: Telegramy via Radio-Syrie kierować przez Wiedeń.

16. Abisynja, w nowej kolumnie wpisać „via Radio-Syrie" opłata 1 fr. 90 c.

16. Erytrea, w nowej kolumnie wpisać „via Radio-Syrie" opłata 1 fr. 80 c. Zarazem zamieścić uwagę ***). Telegramy do Abisynji i Erytrei via Radio-Syrie kierować przez Wiedeń.

18. Somali Włoskie, zamiast 2.35 ma być 1.90; zamiast 2.75 ma być 2 fr.

18. Tanganyika, dopisać pod Da-es-Salaam w nowym wierszu: Kasanga i Namanyera, kol. 4 i 5 opłata 3 fr. 66¼ cent.

32. Costa Rica, dopisać uwagę ***). Opłata za telegramy zniżkowe do Coloradobar 2 fr. 37½ c.

36. Carriacou, kol. 4 i 5 wpisać 4.20.

36. Guadeloupe, dopisać „via Ceiba-Radio opłata 3 fr. 89 c.

38. W uwadze, po wyrazach „przez Austrję lub Czechosłowację", dopisać „drogą drutową".

38—41. Ameryka Południowa, zamieścić dwie nowe kolumny 14 i 15 i w nagłówku tychże wpisać „via Italo-Radio" oraz dotyczące opłaty do poniżej wyszczególnionych krajów wzgl. urzędów:

Argentyna, kol. 14 i 15 opłata 3 fr. 42 c.;
Boliwja, Ballivian, Cachaela i t. d. kol. 14 i 15 opłata 5.20;
Boliwja, inne urzędy, kol. 14 i 15 opłata 3.95;
Brazylja, kol. 14 i 15, urzędy Amazon Telegr. Comp.
I strefa 4.88
II strefa 6.38;
Urzędy obwodu Acre 5.88
wszystkie inne urzędy 3.38;
Chili, kol. 14 i 15 wpisać 3.95;
Paragwaj, kol. 14 i 15 wpisać 3.95;
Peru, kol. 14 i 15, El Encanto, Iquitos i t. d. wpisać 4.95;
Peru, inne urzędy 4.45;
Urugwaj, kol. 14 i 15 opłata 3.95

39. Ekwador:
Bahia, Guenca, Ibarra, Machala, Manta, Puna i Quito via Guayäquil-Radio, kol. 10 i 11 opłata 3 fr. 75 c.,
inne urzędy via Guayaquil-Radio 3 fr. 35 c. Zarazem należy skreślić 3.70.

40. Gujana Brytyjska, po Wismar dopisać Mabaruma.

46. Malakka, kol. 4 i 5 oraz 6 i 7 zamiast 3.63,5 ma być 3.69 1/4; zam. via Singapore wpisać „via Madras-Kedah, kol. 4 i 5 oraz 6 i 7 zamiast 4.71,75 ma być 4.21¼.

47. Palestyna, kol. 2 i 3 ma być via Egypradio lub via Radio-Syrie. W uwadze *) telegramy via Egypradio kierować przez Warszawę—Londyn, telegramy via Radio-Syrie przez Wiedeń.

47. Persja, zamiast 2.23 ma być 2.15.

48. Syrja i Liban, kol. 2 i 3 zamiast 1.46 ma być 1.51. W uwadze **) Telegramy do Syrji i Libanu via Radio-Syrie kierować przez Wiedeń.

48. Transjordanja, kol. 2 i 3 ma być „via Egypradio" lub „Radio-Syrie". W uwadze ****) dopisać „zaś telegramy via Radio-Syrie przez Wiedeń".

55. Grecja, Kreta i inne wyspy zamiast 18,25 ma być 19.

(Dodatek do Dz. Urz. Gen. Dyr. P. i T. Nr 55 z 1923 r.).

4. Gujana Bryt., po Akyma, Apoteri, Enachu dopisać nowy urząd Mabaruma.

12. Guadeloupe, w nowym wierszu dopisać: via Ceiba Radio zwykłe 3.89, państwowe 3.29.